

Kurt Glamheden

F. 1948

Verksamhetsperiod på Ringhals: 1977 – 2012

Intervjuad: mars 2013

”Att arbeta med utbildning har varit intressant. Man tvingas att vara påläst och så att säga ”ligga steget före”

Kurt Glamheden föddes i Tofta, maj 1948. Kurts mamma var hemmafru och hans far arbetade på SJ vilket betydde att familjen flyttade ofta under hans uppväxt. Eller som han själv säger: hans hemtrakter är många.

Efter realexamen gick Kurt i sin fars fotspår och började arbeta på SJ:s elavdelning i Varberg. Efter ett par år började han med korrespondensstudier och 1965 tog han tjänstledigt för att läsa in elkraftsteknisk linje i två år. Kurts karriär på Ringhals kunde ha startat redan 1976 då två av hans före detta SJ-kollegor som börjat på kärnkraftverket uppmanade honom att söka dit.

– Jag sökte till Ringhals 1976 och fick erbjudande att börja på elavdelningen men valde att inte anta erbjudandet då. Året efter sökte jag på nytt och blev erbjuden jobb i kontrollrum 1 som eloperatör. Jag valde detta fast jag samtidigt blev erbjuden en tjänst på SJ bandstrikts-expediton i Göteborg, för jag ville inte flytta!

Från elmontör till driftingenjör

Kurt arbetade som eloperatör ända fram till 1990 då han blev driftingenjör på R2:s driftkontor med ansvar för ställverk. Från 2001 och fram till pensionen var han elmontageledare på samtliga block.

– Tjänstgöringen i KR1 innehöll många arbetsuppgifter även om det huvudsakliga arbetet var att se till elutrustningen. De stora ställverken med den lite unika ställverksspolningen ”tvättade” ställverken rena från havssalt, under drift. Utrustningen var japansk och en förutsättning för att ställverket skulle kunna vara placerade där de var, utsatta för saltstormar. Inte sällan fick man hjälpa till med övriga göromål såsom, filterbeläggning, assistera vid styrvaktkontroll, av- och åter-

ställningar av diverse objekt med mera.

– Eftersom det endast var R1 som hade eloperatörer på samtliga skift så fick man rycka in och supporta de andra blocken vid elstörningar eller elkopplingar när det behövdes.

– 1985 började jag att hjälpa till som internlärare med till en början elsäkerhetsutbildning för kontrollrumspersonal. Detta utökades så småningom att innefatta även samtliga personalkategorier inklusive VHI:s utbildning och träning med haverisituationer där ställverken slogs ut.

När beslutet togs att R1 skulle få en egen simulator i Studsvik tillfrågades Kurt om han ville vara med och ta fram specifikationen för elsystemen. Det ville han och fortsatte med det så länge han arbetade på R2 driftkontor.

Arbetet som driftingenjör på R2 innehöll alla de arbetsuppgifter som förekommer på ett driftkontor. Ändringsverksamheten under revisionsavställningarna krävde att man skulle delta som blockrepresentant vid planeringen av änderingsprojekten. En viktig del i detta var att delta vid besiktningen av ändringarna innan de fick tas i drift. Kurt säger att samarbetet med kontrollrumspersonalen var både givande och lärorikt, samtidigt som det var en förutsättning för bra resultat.

Undervisade och utbildade sig

När Kurt började arbeta på RPM 2001 var alla montageledare samlade inom samma enhet. Där fanns både el- mek- och byggmontageledare.

Hans huvudsakliga uppgifter var att planera, organisera och genomföra en del av alla de hundratals änderingsprojekt som

jag också möjlighet att gå en kurs i presentationsteknik.

Kurt tycker att all planering inför revisionsavställningarna har både varit mest intressant och spännande. Detta gäller för alla de avdelningar som han har arbetat på.

– Anledningen till det är att det har ställt stora krav på samordning mellan olika avdelningar samt samarbetet med de olika avdelningarnas medarbetare. Under själva revisionsavställningen får man sedan ett kvitto på om förberedelserna har varit de rätta.

– Att arbeta med utbildning i ESA/KSM samt systemkännedom har också varit intressant. Man tvingas att vara påläst och så att säga ”ligga steget före” de man utbildar för att uppnå det man vill. Arbetet med R1:s simulator samt det stora projektet TWICE är också det något som man inte vill ha gjort. Dessa båda projekt gav mig möjlighet att samarbeta med många olika nationaliteter samtidigt som man fick använda och utveckla sina språkkunskaper.

”När diskussionen dök upp i sällskapslivet fick man försvara sin ståndpunkt. Men varken jag eller min familj har varit tveksamma inför kärnkraften eller Ringhals, aldrig!”

Opåverkad av debatten

Kurt känner inte att han påverkades särskilt mycket under kärnkraftsomröstningen och debatten som föregick den:

– Inte mer än att när diskussionen dök upp i sällskapslivet och man kände att man fick ”försvara” sin ståndpunkt. Varken jag eller min familj har varit tveksamma inför kärnkraften eller Ringhals, aldrig!

Han säger dock att tiden före, under och efter kärnkraftsomröstningen naturligtvis var lite speciellt med tanke på hur utfallet skulle bli.

– När det nu blev som det blev så undrade man ju lite till mans om man skulle ha något jobb efter 2010. Ganska snart upplevde emellertid jag att man inte behövde vara orolig även om händelserna i Tjernobyf fick en att ta sig en funderare.

Startade firma efter pensionen

Kurt gick i pension lagom till 1:a maj 2012. När han summerar sina år på Ringhals tycker han att nog att Vattenfall/Ringhals har varit en bra arbetsgivare.

– Det har säkert mycket att göra med att man själv kunde lägga upp sitt arbete. En sak som jag uppskattat mycket är

möjligheten att få arbeta 80/90/100, det vill säga 80% arbetstid, 90% lön och 100% pension. Kurt är en aktiv pensionär och har fortsatt att arbeta i liten skala efter pensionen:

– Jag har startat ett eget AB inom elinstallationsbranschen. Mitt företag, den nyinköpta husbilen samt engagemang i Varbergs golfklubb är mina huvudsakliga intressen. I golfklubben arbetar jag mest med tävlingsverksamheten. Med husbilen gör vi både korta och längre resor. Barn och barnbarn har flytt västkusten och verkar klara sig alldeles utmärkt utan att morfar lägger sig i.

Kurt är medlem i Ringhalsveteranerna, men hans intresse har av naturliga skäl svalnat något.

– Jag följer med vad som händer på Ringhals i media och inte minst via personaltidningen. Ringhals tillträdesrestriktioner gör det svårt att göra spontanbesök och därmed också svårt att hålla kontakten. Det blir mest via telefon och om man råkar träffa någon på stan.

Kurt har varit gift två gånger och har ett barn och 3 barnbarn dessutom 2 bonusbarn och 4 bonusbarnbarn. Efter 40 år i villa bor han nu i lägenhet i Varberg; pensionärlivet beskriver han ändå som lugnt och behagligt

– Vill jag jobba, gör jag det. Vill jag ge mig ut på resa, gör jag det och vill jag inget göra alls – ja, då gör jag det!

Foto: Annika Örnberg